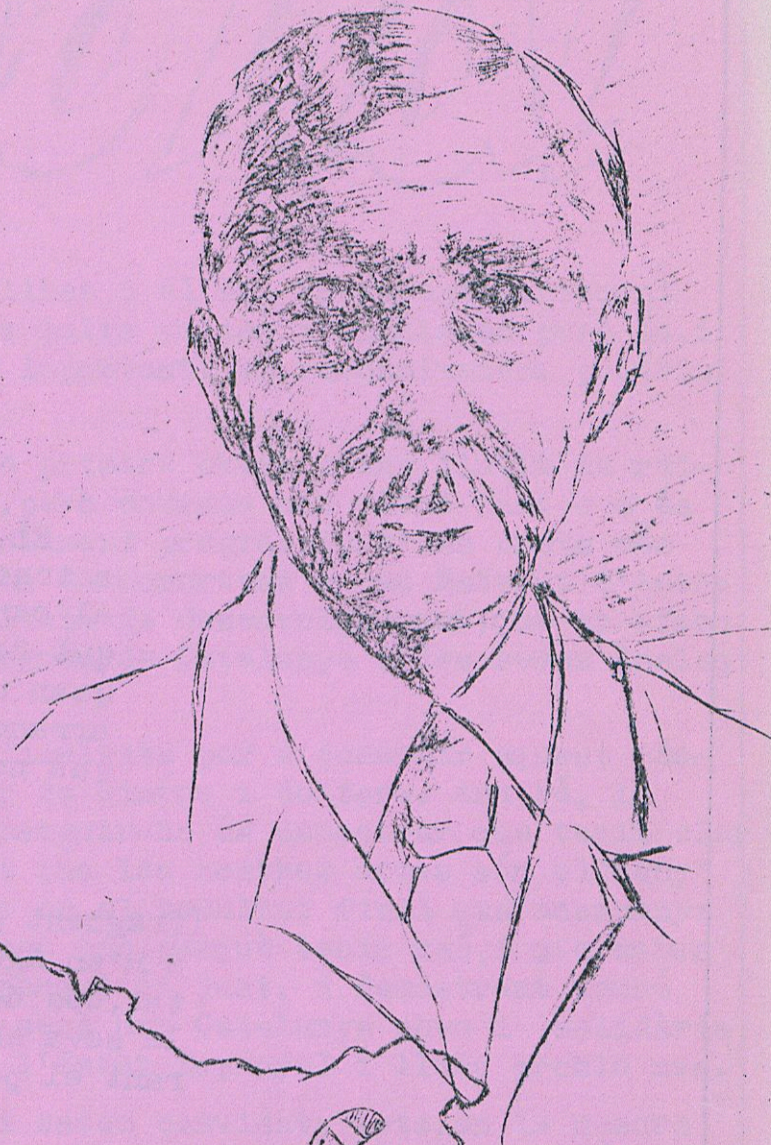
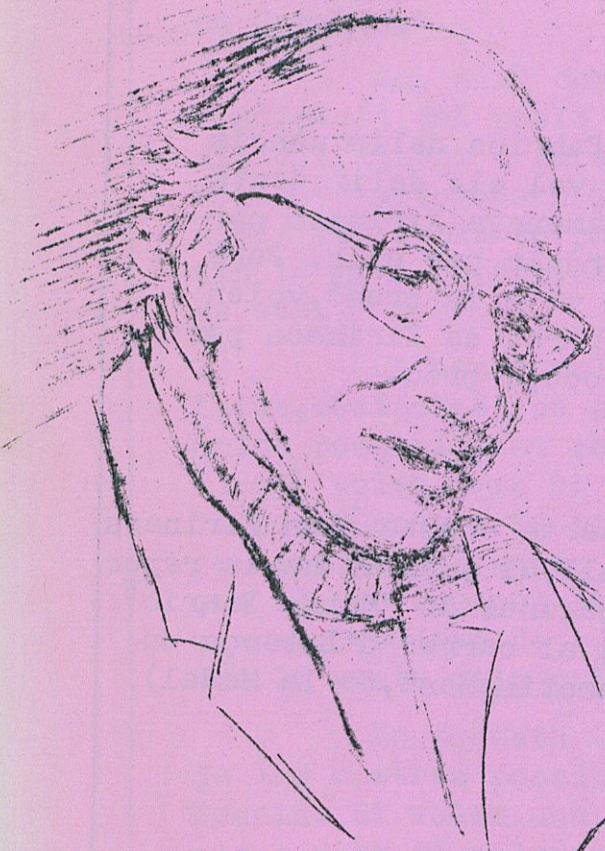

generalitat

ahir

avui

GERMANOR

El poble fabrica delinqüència a tones i no vol els delinqüents al carrer i amenaça Xirinacs perquè demana indult per ells. Però quan un fill va a la presó, volen arrancar la barba de Xirinacs perquè no se n'ocupa prou.

(fragment d'una carta oberta d'en Xirinacs a n'en Agustí Vall, el qual li havia reportat, des de les pàgines de "Mundo Diario" la seva absència al carrer d'Entença durant el passat amotinament, de la Model)

editorial

Ja tenim la Generalitat i el seu President. Certament que no és la Generalitat que molts volien i somniaven però és, i això significa quelcom molt important: el reconeixement polític de Catalunya.

Amb això conclou la primera etapa d'una lluita de reivindicació del poble català, però comença una altra tant o més difícil, llarga i dura: l'assoliment progressiu d'uns drets més amples d'autogovern que s'han de concretar en un Estatut d'Autonomia ric i plé de possibilitats de desenvolupament, que no afectin la gran capacitat de progrés de Catalunya i les seves ànsies de ser.

Hi haurà moltes dificultats per a concedir aquest Estatut, obstacles que sorgiran de dintre i de fora. Ara bé, la única possibilitat per a aconseguir-ho és demostrar que tenim clar el què volem, que ho volem i que les nostres armes són el "seny" la constància i la confiança en el resultat final que acompanya a aquells que saben que tenen raó, perquè tenim raó, i que saben que el que demanen és just, perquè és just, i demostrant també que el resultat de tot això serà una Catalunya nova i solidària amb la resta dels països de l'Estat Espanyol i llurs problemes.

En aquesta tasca hi estem convidats tots, en la mesura de les nostres possibilitats, i el nostre marc de treball és Besalú. Si volem una Catalunya rica i justa hem de fer un Besalú ric i just. Si volem una Catalunya on la gent es respecti mútuament i se senti lliure de pensar i actuar dintre d'aquest respecte, hem de fer també un Besalú edificat sobre la pluralitat de pensament i d'acció, sempre dintre del respecte i el joc net. Això és la veritable política: el treball i la cooperació en llibertat en l'edificació d'una societat cada cop més rica i més justa, i en definitiva més feliç.

La feina és molta i cal l'esforç de tothom. Ningú, en consciència, se'n pot desentendre i si ho fa que calli i que s'aguanti si mai li tiren en cara la seva falta de compromís.

De l'associació de pares de família

Ha començat un nou curs escolar.

El magnífic recinte de les nostres escoles ha tornat a tenir vida, omplint-se de color, de somriures i de plors, també. Ha tornat l'alegria a aquell lloc simpàtic - mort i trist durant l'istiu, amb l'anyorança que produeix la tremenda soletat - donant ganes de passar expressament per a poder veure l'animació, omplint l'ambient amb aquesta alegria sana que produeixen els nens, amb llurs jocs, cants o crits anclús, o amb llurs mirades a través de l'enreixat, Es un bonic panorama, igual i diferent cada dia. Podem comprobar-ho si passem per allí, que el nombre de col·legiats comença a ser important i bona prova d'això ho dona el nombre de professors que sobrepassen la dezena.

Recomençat, doncs, el curs, era necessari reempendre les activitats de l'Associació de Pares de Família. Així es féu, mitjançant de la Junta anterior (o el que quedava de l'any anterior; i no cal oblidar que el reglament pel que es regeix qualsevulla associació de PP. de FF. dona per entès que per a formar part d'ella pressuposa tenir un fill que vagi a l'escola en el qual funciona dita associació) per fixa la data - que fou immediata - de la Reunió General. Fou molt interessant i acceptablement concorreguda. Amb ella sortiren a la llum pública les dificultats en què es troba qualsevulla associació que no tingui diners propis, sortits de llurs propis socis, del propis components. Totes les associacions de PP. de FF. que es coneixen disposen de les aportacions dels propis pares, que a la vegada son els interessats en què es faci el major nombre de coses possible, en pro de la bona formació i educació de llurs fills.

L'empresa a realitzar ha d'ésser la més ample i important que es pugui. Com és la nostra obligació volem superar la de l'any anterior. Tal com es tractà en aquesta reunió i en una altre posterior de la Junta (ara ja amb nous membres) les activitats cara al curs present i per atots els alumnes de la nostra escola, van a ser, si Déu ho vol, les següents :

CLASSES VOLUNTARIES DE:

DIBUIX(i pintura els més aventatjats a mesura que avanci el curs.)

SOLFEIG, inicis, pels que estimen la musica.

CANT, en el que s'espera siguin realitats les promeses que s'endevinaven el

curs passat.
GIMNASIA I ESPORTS.

Hem de fer constar i és obligat per la nostra part el nostre agraïment als senyors ESCARTIN, BASSOLS, extensible igualment als nous "monitors" GIRONELL, SILVESTRE I FALGARONA, per l'entusiasme i altruisme en llurs respectives classes que van a donar en les àrees de Dibuix, Cant, Solfeig, Fútbol i Atletisme, de menera totalment desinteressada o en altres paraules sense cobrar ni un cèntim per la seva tasca.

Un pun important a tocar fou el de la Cultura Física o Gimnasia Educativa. Es preté realitzar-la d'una manera al que té d'ésser en la E.G.B. i més adequada al desenvolupament físic dels alumnes. Es a dir, un professor pels nois i una professora per les noies, ja que la llur composició necessita una gimnàsia diferent per a cada ú. Sembla que la sort ens ha favoregut i que podrem comptar amb personal idoni per cada cas.

Però, tal com s'informà a la repetida reunió general, tot això serà possible si podem comptar amb el diner suficient per a fer realitat la contractació del dit personal. A l'efecte es realitzà una enquesta per escrit, dirigida a tots els pares que tenen fills a l'escola de la nostra Vila, per veure si volen col laborar pel bé general de tots els alumnes, sense excepció de cap classe. La quantitat fixada és de 600 (siscentes) pessetes per a tot el curs i per família, no pel nombre de fills que vagin a l'escola, També es pot elegir la manera més còmoda d'efectuar l'entrega que es pot realitzar per trimestres, semestres o tot d'un plegat si aixís es vol.

També, de cara als alumnes, es pensen realitzar concursos, festivals, recitals, competicions deportives, etz; naturalment amb premis i estímuls que donen sempre mes interés i emoció a les competicions concursos o activitats de que es tracti.

En fi, es desitja el millor pels alumnes del nostre col.legi. Pretenem que estiguin a un mateix nivell del que es pugui trobar en un col.legi de la més alta categoria i renom, dels que pel nombre d'habitants o per altres causes disfruten d'una merescuda fama. Sabem que el material humà es bó, ni millor ni pitjor que els altres. Podem recordar - sense desig de vanaglória - que l'any passat s'alcançaren bones fites en tots els nivells en que les nostres activitats estigueren presents: DIBUIX, PINTURA, DEPORTS, ATLETISME, CANT, etz. En tots n'hi va haver de destacats i l'escola de BESALU quedà en bon lloc. N'hi ha per sentir-se satisfets.

Però el nostre desig no és solament per els nens-encara que indirectament siguin ells els més beneficiats-; ja que a més es tractà d'unes sessions dirigides a la formació de pares. Pensem fer arribar a la nostra població destacades personalitats en el

Montanya

NOUS HORIZONS DE L'EXCURSIONISME CATALÀ

Quan aquestes reflexions veuran llum, és possible que Catalunya hagi reconquerit en part el reconeixement de la seva personalitat nacional i política. Si no fos així, la decepció del nostre poble seria aclaparadora.

El restabliment d'aquesta personalitat històrica ha de comportar, sens dubte, un canvi en les estructures de moltes de les activitats del país, i l'excursionisme, tan arrelat a la terra i que han mantingut una fidelitat i una fe sense defallença en el ressorgiment de la Pàtria, cal que ara s'aturi uns moments a examinar quins són els seus deures i quina ha d'èsser la seva aportació a aquesta nova etapa de la nostra història.

En el llarg i feixuc camí recorregut pels excursionistes catalans hem deixat enrera la fosca i trista vall de la humiliació i la importència, hem assolit la collada del retrobament i ara ens cal preparar-nos per superar els darrers entrebans de l'ascensió vers el cim cobejat on mai no s'apaga l'estel de la llibertat.

.....

En reprendre el camí vers els nous horitzons que s'obren davant nostre, siguem ben conscients que una nova època comença per l'excursionisme català i potser ja no ens serveixen els antics motlles; caldrà destriar el gra de la palla, haurem de bastir altres estructures per a l'excursionisme de casa nostra, revisar conceptes.... Tot plegat, una tasca difícil i apassionant, però val la pena d'acceptar el repte del nostre temps i enfrontar-nos decididament als problemes actuals, escoltant molt especialment el jovent que omple els casals de les nostres entitats i identificant-nos amb llurs inquietuts i reivindicacions, perquè, com diu la vella cançó, ells tenen "tota la vida i la força del demà".

Es evident que les actuals estructures de l'excursionisme necessiten un canvi o, si més no, una revisió radical, però no es pot prescindir d'un element coordinador que serveixi de nexa i comunicació entre totes les entitats i que les representi democràticament a nivell nacional català.

Entrevista

Amb el president del C. D. Besalú

Després d'haver-se disputat alguns partits de la competició oficial en la que pren part el nostre equip, ehm volgut conèixer l'opinió del President del C. D. Besalú per a què ens informi sobre la marxa de l'equip i les aspiracions que sobre el mateix hi ha.

A aquest efecte li hem preguntat.

- ¿Quines són les aspiracions del nostre primer equip?

Com cada un dels equips participans en una competició aspirem a la màxima plaça, això és: a pujar a la categoria superior. Jo, personalment crec que ho conseguirem, ja que el nostre equip, pel joc que fa, té cabuda a la segona categoria regional. De moment els nostres càlculs s'estan complint ja que en els partits disputats fins ara estem en els primers llocs de la classificació.

- ¿I els juvenils?

Aquest equip, com tot aficionat sap, ha de servir per a preparar el planter del primer equip. Encara que els resultats no siguin tan importants com els del primer, crec jo que estan demostrant bones maneres de jugar, ja que estan en un lloc del mig de la classificació. Ara mateix hi ha en aquest equip dos o tres jugadors que podrien passar perfectament al primer equip.

- ¿I els ALEVINS i INFANTILS?

Bé, molt bé. Jo no creia que després de tant de temps de no jugar, de no participar en cap competició, poguessin jugar com ho estant fent. Des d'aquestes línies vull fer arribar el meu agraïment als senyors Oliveres i Falgarona, epr la magnífica tasca que estan realitzant.

- ¿La Junta, col·labora com esperava?

Solament haig de manifestar que en tot moment estan disposats a ajudar i a assessorar-me en el que sigui. Solament elogis mereixen els components.

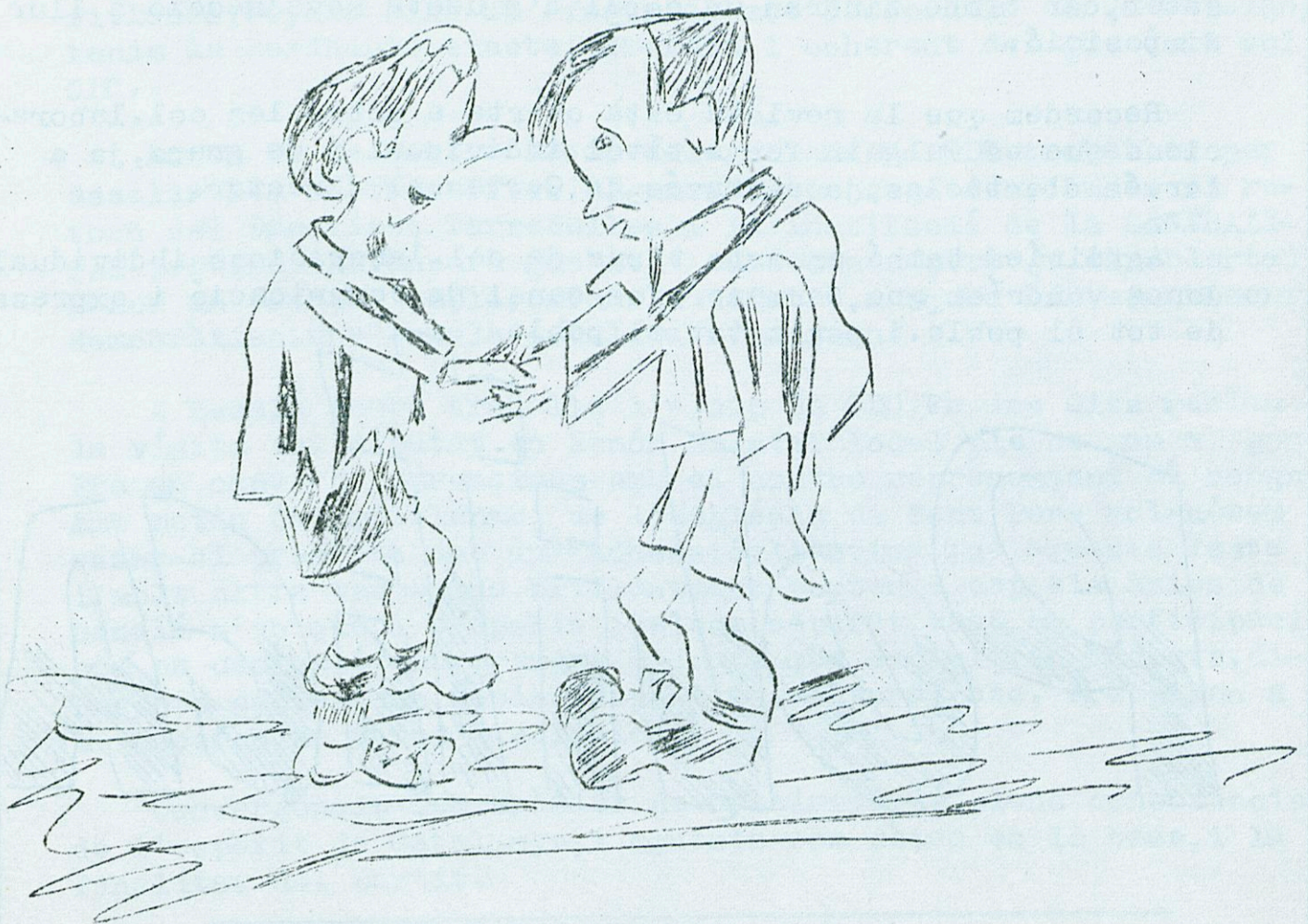
- ¿I el soci, què?

Des que ens hem fet càrrec de la direcció del Clubshi han hagut 95 altes de socis. Crec que això ja ho diu tot.

= ¿Penseu augmentar les quotes de soci?

Aquest any i no obstant els desemborsaments que hem fet, no l'apujarem. En el proper, ja ho veurem, tota vegada que encara hem de discutir aquest punt en la Junta. No obstant el que sí crec és que els socis haurien de pagar la quota anualment, ja que trimestralment aquesta feina ocasiona molt de treball i força cost.

Amb aquestes paraules i sense voler robar més temps al nostre President, senyor Vergés, donem per acabada aquest interviu, bo i desitjant-li que es vegin complertes les seves aspiracions.

SECCIÓ

Fins el moment present Germanor informava sobre les activitats de les diverses Entitats educatives i esportives que volien col.laborar i informar a la gent de la tasca que feien del nostre poble.

En aquests darrers mesos han aparegut uns nous elements en la vida del poble: els partits polítics. Germanor creu molt interessant poder informar també a tothom dels projectes, activitats, etc., que aquests partits porten o pensin portar a terme. Es per això que amb aquest títol de "Secció política", i a partir d'aquest número, s'inclourà en la revista la col.laboració dels diversos partits polítics que en aquests moments tenen una certa vida a Besalú.

Potser que hi hagi militants o simpatitzants d'altres partits avui no inclosos a la revista. Agrairíem que si aquest és el cas i volguessin també informar de llur partit, ens ho fessin saber, car també tindran un espai d'aquesta nova secció a llur dis posició.

Recordem que la revista està oberta a totes les col.laboracions que es vulguin fer a títol individual o de grups, ja a través d'articles, ja a través de Cartes al director.

Agrairíem també aquests tipus de col.laboracions individuals, doncs voldríem que Germanor fos canal de comunicació i expressió de tot el poble i per a tot el poble.

POLÍTICA

CONVERGENCIA DEMOCRATICA DE CATALUNYA

Fa uns dies des del Prat, sens dubte veïereu, en un extrem de la plaça al damunt d'un balcó una ensenya amb les lletres CDC i al costat la senyera. Doncs, bé, és el local de Convergència Democràtica de Catalunya a Besalú.

Un grup, força nombrós de persones ha pres consciència, i ha assimilat els principis d'aquest partit, i ja treballa. Treballar amb Convergència vol dir preocupar-se d'aquest país, car una de les idees fonamentals és que CDC per damunt de tot és un partit nacionalista, amb la primera finalitat de reconquerir i assolir l'er a Catalunya tot el que ens manca i cal.

A CDC pot entrar-hi tothom, sense cap distinció de professió o estat social; cal, primordialment, tenir consciència del que és el nostre poble, del que fou i del que volem que sia, i per tant donar-hi suport.

M'ha fet gràcia rebuscar en el diccionari el mot CONVERGENCIA, i diu aixís: Del llatí convergere. Dirigir-se dues o mes línies a un mateix punt, concórrer diverses opinions o idees a un mateix fi. Doncs, bé, sia això hi afegim el mot democràtic i de Catalunya tenim la definició exacte, concreta i coherent del que és i vol CDC.

Arreu de la nostra Nació delegacions de CDC treballen per assolir les nostres fites, algunes ja conseguides, com és el retorn del President Terradellas i la institució de la GENERALI-TAT provisional. Encara que molt succedania (però ja establerta), manca un estatut ampli, extens i dilatat, manquen uns ajuntaments democràtics, una escola catalana... manquen.....

A Besalú també treballa l'equip de CDC. Fa uns dies rebíem la visita del diputat en Ramón Sala; el local ple de gom a gom. Era un canvi d'impressions amb el nostre representant al congrés. Amb motiu del mil·lenari de l'església de Sant Pere volguérem ésser-hi presents amb una adhesió; llàstima que aquesta Festa i molt altra tasca que brillantment porten a cap els Amics de Besalú s'en quedi el poble quelcom separat, tant en participació com en decissió; darrerament l'igual que a d'altres indrets, diferents comissions, social, esportiva, cultural etc. treballen a la recerca de dates i solucions.

Convergència Democràtica de Catalunya, té plena consciència de l'esperit de Catalunya, i aquesta com dèiem es la base, i la finalitat del partit.

PARLEN LES ESQUERRES

RESPONSABILITAT

L'home, d'uns anys ençà, sembla avocat cegament a la destrucció del seu món, enarborant la senyera del progrés.

Catalunya és un dels punts més castigats per aquest afany; no de progrés, sinó que de lucre personal. Tan com Catalunya s'ha fet rica amb les seves indústries i altres manifestacions d'aquest "progrés", es fa pobra en el sentit del benestar humà i mortal.

Parlem de la contaminació. Contaminació, el problema que si no és refrebat, creix amb el desenvolupament econòmic del país.

Les multinacionals tenen llur part en la gran culpa de tot, havent omplentat els camps d'herbicides i productes químics, conquerint una producció més forta, però trencant l'equilibri ecològic.

Des de l'ant 1969, el país s'ha anat omplent d'indústries (papereres, petroquímiques, etc.) que els països desenvolupats no volen dintre els territoris llurs (com és el cas de Huelva, Sestao, Avilès i Madrid). Moltes d'aquestes indústries eliminen als rius i a l'aire productes que pol·lueixen i altres que són perillosos per la salut dels que hi treballen.

Moltes ciutats (com La Felguera, Badalona, Hospitalet, El Prat, Sant Adrià del Besòs, etc.) tenen un índex de contaminació deu vegades per sobre del límit acceptat; i qualificat pels serveis de vigilància com de "atmòsferas con calificación higiènica no admisible" (tret de INTERVIU). S'hi troben molts casos de bronquitis i altres enfermetats pulmonars i malalties de la pell.

També per coincidència, en la zona contaminada, l'índex dels nascuts subnormals és un 5% més alt, i el mongolisme més corrent, que en llocs en els quals no existeix aquesta contaminació.

Els rius, que donaren vida a la indústria del país, ja comencen a donar la mort a la naturalesa. Però no tan sols és la culpa de la indústria. També hi ha "depuradores" (recs) d'aigua que llencen als rius determinats productes - com la gran "depuradora" nove per les aigües residuals d'Olot, ara que va a la riera de RIDAURA, ja es comencen a veure peixos morts (tret d'Olot=MISSIO, abril del '77).

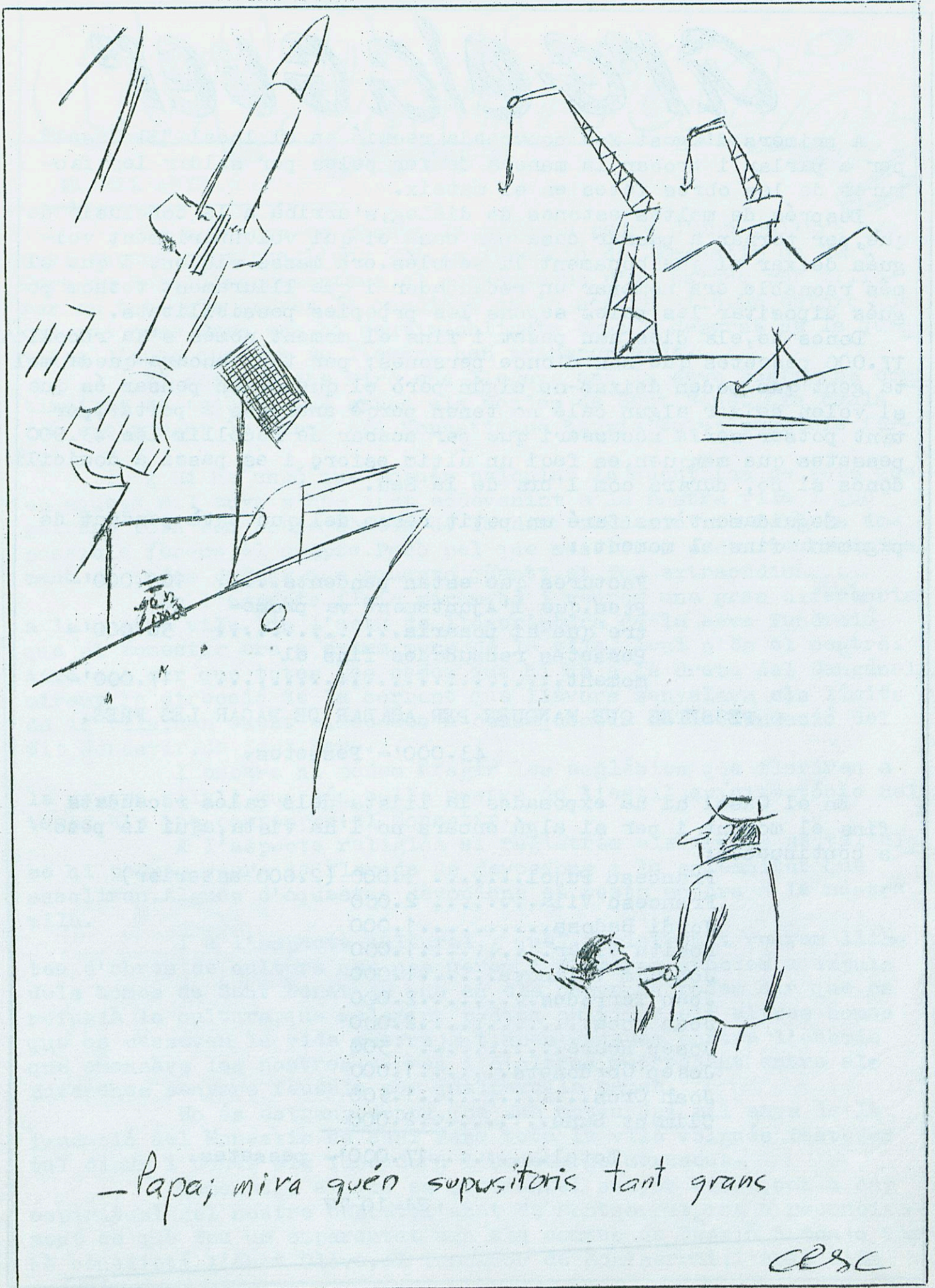
Tenim un gran paper a jugar en aquest moments per a catalitzar movilitzacions per salvar el nostre país dels desastres de la contaminació.

Nosaltres, tots, hemde tenir consciència del problema; i demanar, i exigir. Que els responsables donin garanties convincents; que reconeixin públicament el seu deure de mantenir un món il·lès i idoni d'habitar, i que s'asseguri amb un control permanent la qualitat dels productes que són eliminats a l'aire i als rius.

Els interessos particulars que hi han pogut influir, ni els coneixem, ni ens interessen,

Cada ciutadà s'ha de sentir moralment responsable del destí dels altres de la comunitat.

Esser lliure vol dir ésser responsable.

- Papa; mira quén supusitoris tant grans

cesc

ARGALGUER

A primers d'agost fou convocada reunió en el local "El Casal" per a parlar i trobar la manera de fer peles per saldar les factures de les obres fetes en el mateix.

Després de moltes estones de diàleg, s'arribà a la conclusió de què, per tornar a passar casa per casa el qui voluntàriament volgués deixar el que bonament li semblés, era massa violent i que el més raonable era nomenar un recaudador i que lliurament tothom pogués dipositar les peles segons les pròpies possibilitats.

Doncs bé, els dies han pasat i fins el moment només s'ha recollit 17.000 pessetes que són d'onze persones; per tant encare queda molta gent que poden deixar-ne algú però el que deuen pensar és que si volen deixar algun calé no tenen perquè anar-los a portar; per tant potser seria necessari que per acabar de recollir les 43.000 pessetes que manquen, es faci un últim esforç i es passi a domicili doncs si no, durara com l'bra de la Seu.

Seguidament vos faré un petit resum del que està pendent de pagament fins el moment.:

Factures que estan pendents.....	100.000'=-
Ptes. que l'Ajuntament va prometre que hi posaria.....	50.000'=-
Pessetes recaudades fins el moment.....	17.000'=-

PESSETES QUE MANQUEN PER ACABAR DE PAGAR LES FRES.

43.000'=- Pessetes.

En el Casal hi ha exposades la llista dels calés recaudats fins el moment i per si algú encara no l'ha vista, aquí la poso a continuació:

Francesc Pujol.....	3.000 (2.000 anterior)
Francesc Vila.....	2.000
Jordi Badosa.....	1.000
Rosita Vilar.....	1.000
Joaquim Vilanova.....	1.000
Joan Terrades.....	2.000
Joan Roca.....	2.000
Josep Roura.....	500
Josep Cordonets.....	1.000
Joan Cros.....	1.500
Climent Sufé.....	2.000

Total.....17.000'=- pessetes.

Col. Laboració

FA MIL ANYS

Fa mil anys es posava la primera pedra d'una cultura que avui encara continua. L'any 977, la fundació del Monestir de Sant Pere de Besalú representava el començament d'un esforç per millorar en tots els ordres la condició de la nostra vila. Un esforç que cal que nosaltres ens hi sentim obligats avui a desgrat de la quantitat d'anys que des de llavors han transcorregut.

El comte-busbe Miró ens llegava amb la seva gesta una continuïtat de treball que sense els monjos de Sant Benet, als quals fou encarregat la marxa del Monestir, no hauria estat possible fer-ho.

¿Hi ha algú que pogués calcular la quantitat de fets que en aquets mil anys s'han anat esdevenint a la nostra vila i que gairebé tots són conseqüència de la dita fundació? Gairebé és impossible fer-ne el compte. Però pel que nosaltres podem veure actualment sí podem deduir que aquesta quantitat fou extraordinària.

En l'aspecte físic mirem-ho i veurem una gran diferència a la nostra vila. Diu l'acta de l'escriptura de la seva fundació que el Monestir era a extra-murs de la vila. Avui n'és el centre. Aixó vol dir que totes les cases que hi ha a la dreta del Ganganell mirant la direcció de la corrent que llavors senyalava els límits de la vila, han estat aixecades a conseqüència de la fundació del dit Monestir, de Sant Pere.

I encara hi podem afegir les esglésies que floriren a la nostra vila i que són bella mostra de l'estil arquitectònic del temps als que correspon el Monestir..

A l'aspecte religiós si registrem els arxius de tal classe hi podem veure la florida de devocions i la solemnitat que assoliren. Algunes d'aquestes devocions en resta encara a la nostra vila.

I a l'aspecte cultural, ¿què?. Registrem i veurem llistes d'obres de cultura que nasqueren i floriren gràcies a impuls dels homes de Sant Benet ja que en els convents podem dir que es refugià la cultura, que malament podien cultivar els altres homes que es passaven la vida guerrejant, unes vegades contra l'enemic que amenaçava les nostres terres i d'altres guerrejant entre els diferents senyors feudals per qualsevulla causa.

No és estrany, doncs, que amb motiu del mil anys de la fundació del Monestir de Sant Pere tota la vila volgués festejar tal diada i donés als fundadors l'homenatge merescut.

Homenatge al que es sumaren: el senyor bisbe, com a cap espiritual del nostre bisbat; l'abat de Montserrat, com a reconeixement de què fou un emparentat amb els comtes de Besalú i monjo també benedictí, l'Abat Oliva, el fundador de Montserrat; l'abat d'En

(continua)

Calcat, perquè en una època de mal temps a França, Sant Pere de Besalú oferí estatge a llurs monjos, i l'abat de Solius, com a ordre religiosa que té amb la de Sant Benet molta afinitat.

I s'hi sumaren igualment les autoritats civils provincials, amb el senyor Governador al seu front, per donar-hi més força.

Cal que guardem bon record del Monestir de Sant Pere i que procurem fer-nos mereixedors i bons continuadors de la bona llavor que els monjos de Sant Benet sembraren i cultivaren a la vila de Besalú i que s'escampà per les rodalies.

2^{oh}

PRIMERA COMUNIO

Una des realitats humanes del nostre temps, sense que l'hagim pogut triar, és la de viure en una societat en constant transformació, a través de la qual aquesta, preté millorar-se. En el nostre cas participar, membres de l'estat espanyol, en tant que ciutadans de la nació catalana, aquesta realitat es dona amb més intensitat, si cap, per les circumstàncies de tots sobradament conegudes.

Pensem que és bó, aquest moviment d'avanç positiu que realitzem persones, idees i institucions.....però, el mateix temps ens lamentem que l'avanç a la nostra vila de Besalú no seguïxi el ritme que l'hi correspon.

Tot això s'ens ha acudit després de llegir el següent article aparegut el 14 d'octubre d'enguany al "Correo Catalán". Vegeu-lo

" PRIMERA COMUNION "

"Otro aspecto importante de la vida religiosa es la implantación de un nuevo Plan de catequesis para la Primera Comunió. El objetivo de este nuevo plan es iniciar a los pequeños en la vida cristiana por medio de un ciclo de tres años a fin de conseguir una educación de la Fe más completa.

El ciclo se iniciará una vez el niño cumpla los siete años dentro del curso correspondiente. A lo largo del ciclo se buscará el momento oportuno para que el niño reciba por primera vez los sacramentos de la Reconciliación y la Eucaristia. Para ello deberán ponerse de acuerdo los padres, el sacerdote y el catequista, y normalmente tendrá lugar a partir del segundo año, es decir, cuando el niño vaya a cumplir los nueve años.

Esto significa un cambio importante en la manera tradicional de hacer la Primera Comunió ya que puede llevar a la desaparición definitiva de las celebraciones masivas, rutinarias y con es caso valor religioso. Al respecto se insiste en que la educación de los hijos en la Fe corresponde ante todo a los padres, y nadie puede suplirles. De aqui que, junto con la catequesis que se imparta, se prevén también reuniones con los padres a los cuales estos deberán comprometerse a asistir. De momento, este Plan de Catequesis solamente afectará a las parroquias de la ciudad de Girona."

(continua)

Seguin aquest camí, pensem, la Primera Comunió recobrarà la seva identitat.

En tant que pares preocupats per aquesta qüestió, preguntem.

No podriem, Pares i Consiliari, trobar-nos per parlar ampliament d'aquest tema per contrastar opinions i, democràticament cercar nous camins més adients a les nostres necessitats i realitats?

Uns pares.

ER
B

Tots recordem que en data no molt llunyana han tingut lloc a Besalú unes ballades de sardanes que han estat molt ben acollides per tot el poble, com també per tots els visitants que ens honraven amb la seva assistència.

La idea ha estat a càrrec d'un grup que sent i viu les coses que formen part de la tradició i la cultura del poble català, en aquest cas de la dansa de la sardana, que com bé digué Maragall "és la dansa més bella de totes les danses que és fan i es desfan".

He dit ben acollides per l'assistència que s'atansa a ballar-les, però no tan ben acollides (i valgui la redundància) per l'aportació i col.laboració de tots aquells que són o volen ser catalans i no fan res per demostrar-ho. A cada una de les ballades que s'han anat fent els organitzadors han vist com no es podien cobrir els costos mínims. Aleshores cal pensar que tot i estimant les costums i tradicions del país català, aquest grup que cada un de llurs membres té un quefer o un treball com qualsevol de nosaltres no es poden permetre el luxe de perdre diners ja que aquestes coses ens pertanyen a tots i del nostre esforç i quefer esdevindrà el que els nostres fills visquin en una Catalunya més lliure i sobirana com a país.

Cal recordar que també aquest mateix grup ha fet que a la nostra vila s'hagi celebrat la Primera Cantada d'Havaneres on s'hi trobaven dos grups com són els JACOMETS de Sant Feliu de Guixols i "ELS PESCADORS" de L'Escala, que juntament amb el grup "VEUS DE BESALU" ens oferiren cada un dins el seu propi estil una vetllada magistral, d'aquelles que es recorden molt de temps. Així no manifestà la nombrosa assistència que premiava la intervenció dels grups amb grans i entusiastes aplaudiments. Desitgem que això no sigui fruit d'una sola vegada, sinó més bé una continuació amb l'ajut de tots.

Hem d'agraïr, doncs, l'afer a aquest grup que sent i viu les coses de la nostra terra donant així exemple a aquells que podrien fer quelcom més per la nostra cultura i gairebé no fan res.

Recordo ara que el prop passat vintiset s'agost en què s'esdevingué la Primera Cantada d'Havaneres l'abans esmentat grup treballà intensament perquè a l'hora tot estigués a punt per

(continua)

oferir-nos un recital de cançons que si no recordo malament totes, menys tres, foren cantades en la llengua del país.

Però va succeir que una senzilla pluja donà al trast tot aquell esforç.

Crec que és arribada l'hora de juntar les nostres veus i els nostres esforços per posar a Besalú al lloc que per dret propi li pertoca. Exemples els tenim ben a prop. Pobles com Argelaguer, Montagut, Maià, Crespià i molts d'altres del nostre entorn, disposen d'un local del poble i pel poble, on hi poden fer tota mena d'actes culturals sense que una senzilla pluja faci que els esforços d'uns quants enamorats de les coses tradicionals del seu país es vegin malaguanyades.

Encara bó que tenim un menjador escolar que de no ser aixís ¿on s'hauria fet el festival de cançons?. Algú ha dit que Besalú es un ric vingut a menys; tal vegada sigui veritat. I cal notar que bancs no hi manquen a la nostra vila. Què fan pel poble? On inverteixen quelcom dels guanys? ¿Es que no poden gastar-se un cèntim en benefici del poble?. Crec que és hora de recordar-los-hi que amb la nova llei de inversió dintre la regió aquests establiments donen a Besalú.

Quelcom que es necessita és: una biblioteca, un lloc on els nostres jubilats es puguin reunir i tenir un xic d'esbarjos sense tenir que passar el dia avorrits o en el cul d'un cafè; també hi convè un local on es puguin celebrar reunions i vetllades culturals. Aixó és una imperiosa necessitat.

De tots és sabut que els ajuntaments tenen un pressupost per cobrir les necessitats de la comunitat en el que estan inclosos: sanejament, esports, cultura, etc. etc. En el que es refereix a cultura som molts (per no dir tot el poble) que voldríem saber què dedica el nostre ajuntament a aquest afer, perquè si noestic mal informat sé que ha patrocinat el Curset de llengua catalana que es celebrà a la nostra vila la última primavera, sabem que

col.labora al Concurs de Pesca de la festa major i no gaire cosa més. M'oblidava el monument a Francesc Cambó.

¿No sembla poca cosa el que fa?

Sabem que disposa d'un pressupost molt elevat, però opinem que podria fer quelcom més del que fa.

No crec que hi hagi cap dubte que si els que governen prenen la iniciativa, amb llur exemple i la col.laboració de tots els governats, farem que aquest país dintre de la pell de brau estigui al lloc que li correspon i farem que les nostres reivindicacions tinguin la fermesa del moment present.

Aquest escrit no té altra finalitat que fer un comentari que está en el pensament de molts. Tal volta ens manqui un xic de informació per a poder fer una crítica més constructiva; però no ens la donem.

Si aquestes lletres no queden a l'anonimat i poden servir per a solucionar o despertar inquietuts a aquells que poden fer-ho, sens dubte que tot un poble ho agrairà.

PARLAMENT DE POLITICA

INTERPELACIO AL PRESIDENT SUAREZ

Wart

M'ha agradat extraordinàriament el discurs del President Suárez, tant per el que respecta al seu contingut com a resum de tot el que ja s'havia dit per els altres líders polítics, com a peça oratòria de dimensions ajustades i mesurades, ni més encà ni més enllà de l'estricta necessitat del moment actual. No soc "suarecista" ni tinc vocació militant d'un partit centralista per naturalesa; per damunt de tot sóc català i això ja m'eximeix, de sortida, de tot dubte; però vull deixar constància del meu respecte per el president que si bé arrossega el pes feixuc del seu passat franquista, ha demostrat abastament el seu talent polític, emprant, en cada moment i circumstància, la filosofia més adequada per afrontar els greus problemes que se l'hi han plantejat. El fet d'haver instrumentat una transició del franquisme a la pre-democràtica sense vessament de sang, ja el fa mereixedor del meu respecte, malgrat que això ens hagi costat carregar-nos la resta de la nostra ja prou desfeta economia.

Però aquesta carta no es un panegíric. Si ho fós, seria extensiva a la majoria dels capdavanters polítics que han concorregut al Pacte de la Moncloa i fins i tot la sofrerta base de la militància política que, cada dia, dona una nova prova de la seva maduresa política.

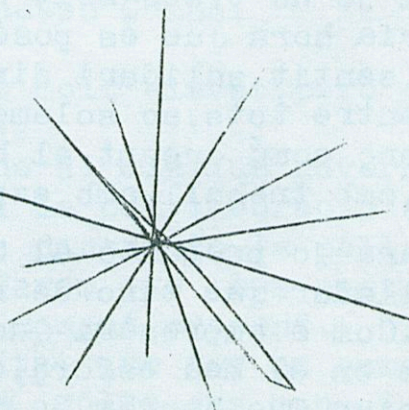
Aquesta lletra, dintre de la seva modèstia, voldria ser una interpel·lació a l Sr. Suárez, per quant el seu discurs, raonat, raonable, polític i brillant, vol ésser, per sobre tot, possibilista. I en aquest cas, jo hi tinc quelcom a dir. Demana sacrifici i austeritat, de baix fins a dalt, alterant només la proporció segons el nivell social i jo ho trobo molt bé; és lloable aquest sentit de justícia i ja seria hora que es posés en pràctica. També demana responsabilitat i sentit solidari dintre de la comunitat per tal d'aixecar el país entre tots, so solament com un deure, sinó com una necessitat. L'esforç comú creant el bé comunitari. Tot molt bonic, tot amb justícia, amb treball, amb esforç, amb fecunditat.

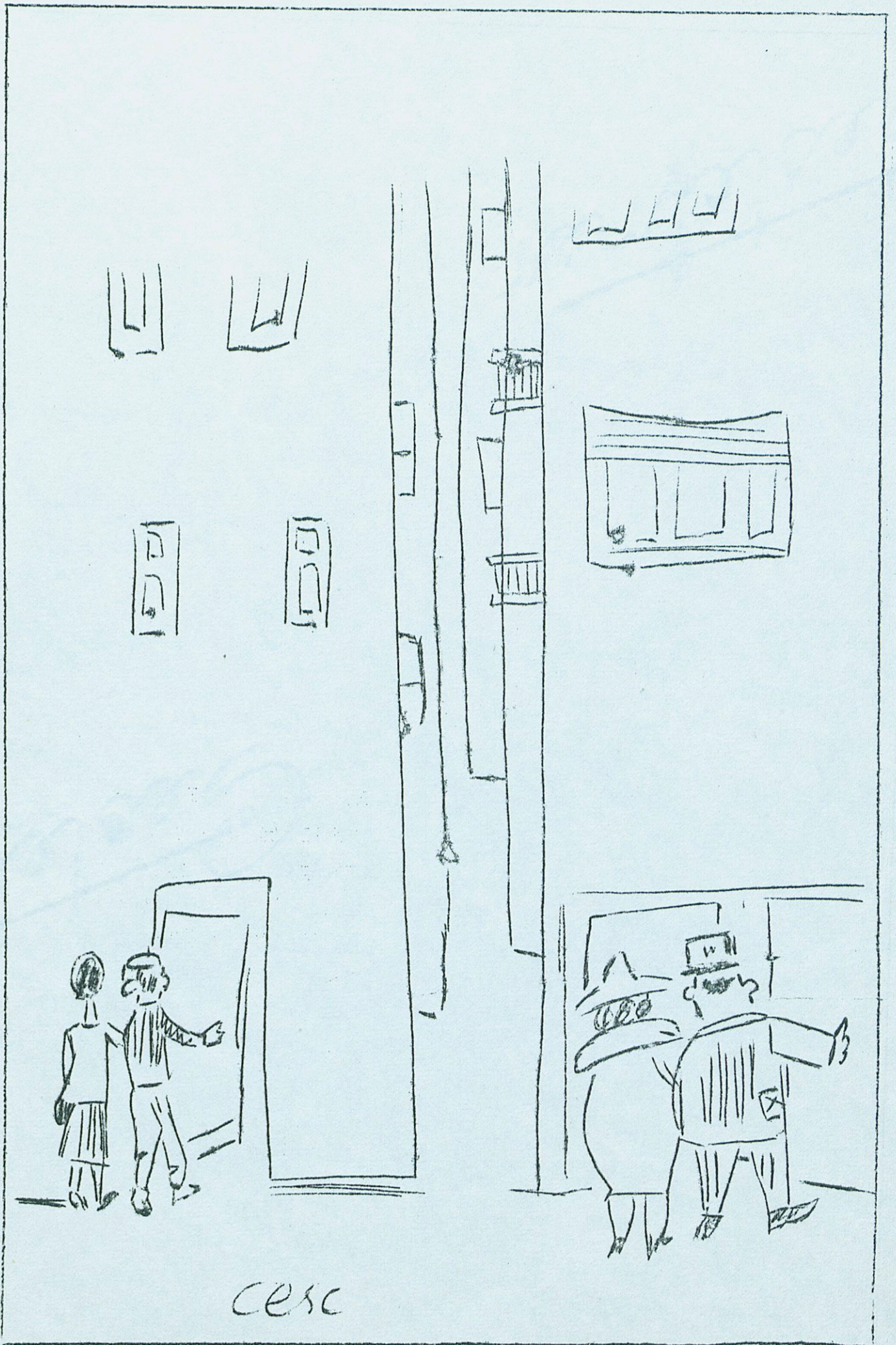
I ara jo pregunto al Sr. Suárez, que s'ha dirigit a mi com a treballador que tinc de rendir més, com és de justícia que aixís sigui. Com a empresari que haig de posar il·lusió en la meva feina i risc en el meu esforç, com em pertany per la responsabilitat que assumeixo. Que haurem de pagar més, perquè aixís ho farem, treballadors i empresaris que assolim la tasca de remodelar el país: Sr. Suárez ¿De l'Administració, qui s'en cuida? ¿L'Empresa pública qui la vigila? ¿A qui rendirà comptes l'INI i la Seguretat Social? ¿I la RENFE i la resta dels monopolis i les grans companyies

(continua)

subvencionades amb els nostres diners, el dels treballadors i els dels empresaris, que semblen els únics motors de la nostra societat. Senyor President, jo li demano amb humilitat. Vostè, que tant en sap de fer discursos, ens en faci un de ben bonic, on m'aclareixi com ho farà per fer rutllar tot el llastre del nostre país. I les professions liberals que no estan subjectes a cap altra revisió de preus que el seu propi criteri? Ja ho sap que hi ha metges que cobren dos, tres i fins quatre mil pessetes la visita? I en fan deu cada dia. ¿Que hi han professors que quasi no s'acosten a l'escola. Que el seu període anyal de lleure és molt superior al seu temps de treball i que quan han de treballar una mica ho resolen fent una vaga? ¿Que hi ha molta gent que té diferents empleus, però que uns els tenen per poder arrodonir la mesada i molts d'altres perquè com més en tenen, menys han de treballar. ¿ Ja ho sap Senyor Suárez, que Vostè, mateix està voltat de molta gent que cobra molt i treballa poc? ¿Que l'Administració arrosega la sempre creixent tolerància de l'enxufisme i que jo, personalment no em fio si giu que la democràcia resoldrà el problema amb la llibertat d'expressió? ¿ Perquè la situació que li comento neix de la mateixa naturalesa de la burocràcia que ens administra i el cap de negociat fa la vista grossa amb l'oficial que no treballa, perquè aquest demà també pot ésser cap de negociat. I si ara és d'un partit polític, demà en podria ser d'un altre i l'amic del cosí que el protegeix, tal vegada es pugui convertir en un amic més amic del cosí més cosí que hi hagi? I es per això, senyor Suárez, que només acceptaré de bon grat l'esperit del seu discurs, Si Vostè reconeix públicament, que a Espanya hi ha quelcom més que obrers i empresaris. I que tota aquesta gent, siguin del color que es vulgui i qualsevulla que sigui la seva feina, participaran com Vostè i com jo, en l'esforç que ens demana. Mercès.

F.V.(3.11.77)

CESC

ESCOLES = COLONIES

Butlletí d'informació

BESALU = ARGELAGUER

Exemplar 37

Setembre = Octubre 1977